

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/87/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4222010593
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Libant
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4222010593.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu JUDr. Stanislava Libanta a členov senátu JUDr. Štefana Hrvolu a Mgr. Adriany Némethovej, v trestnej veci obžalovaného F. H. pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. a zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 14.06.2023 sp. zn. 2T/96/2022, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 03.10.2023 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného F. H., narodeného XX.XX.XXXX

z a m i e t a ,

pretože zistil, že nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Komárno (ďalej len „súd I. stupňa“) horeuvedeným rozsudkom uznal obžalovaného F. H. vinným zo spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a pokusu zločinu sexuálneho násillia podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. k § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že od 1. januára 2022 do 10. mája 2022 na rôznych miestach v meste J., a to predovšetkým v byte na adrese S. č. XX/XX, kde žil v spoločnej domácnosti so svojou družkou, poškodenou N. O., nar. X. O. XXXX, do nej každý deň strkal a trhal ňou, hádzal ju na posteľ, hrozil jej bitkou a v jej prítomnosti sa vychvaľoval tým, ako v minulosti zbil manželku, urážal ju, vulgárne jej nadával a vyčítal jej správanie k iným mužom a to, že ho s nimi podvádzala, preto za ňou aj napriek jej nesúhlasu chodil do zamestnania, kde ju pozoroval, po práci na ňu čakal na mieste, kde ju doviezla jej zamestnávateľka a odprevádzal ju domov, zamykal dvere a zobral jej kľúče, aby nemohla odísť, a to aj vtedy, keď on odišiel preč, poškodená mohla spoločnú domácnosť opustiť len v jeho prítomnosti alebo pokiaľ prostredníctvom videohovoru komunikovala s obžalovaným, aj proti svojej vôli musela poškodená obžalovaného sprevádzať, ak niekam chcel ísť, v uvedenom období približne trikrát mesačne sa nahý obžalovaný sadol na hrud' poškodenej, ktorá ležala na posteli a pokúšal sa vsunúť svoj pohlavný úd do úst a žiadal od nej, aby ho orálne uspokojila, keďže podľa jeho domnienky mala mať orálny styk s inými mužmi, avšak poškodená sa bránila a rukami smerujúcimi na hrud' alebo ruky obžalovaného sa jej podarilo ho zo seba odtlačiť a ujsť, dňa 6. mája 2022 jej obžalovaný vyčítal neveru, kopol ju do stehna a spôsobil jej tak pomliaždenie v ľavej sedacej oblasti s podkožným krvným výronom vo veľkosti 5 cm x 7 cm, dňa 9. mája 2022 po tom, čo sa obžalovaný opätovne neúspešne domáhal orálneho sexu s poškodenou, ktorá ho zo seba odtlačila a postavila sa z postele, do nej obžalovaný sotil, v dôsledku čoho spadla na zem a utrpela odreninu a pomliaždenie kože ľavého laktá vo veľkosti 4 cm x 2 cm so začervenáním, následne poškodená prešla do kuchyne, kde si ľahla na zem a držala sa radiátora, aby ju obžalovaný nemohol odtiahnuť do postele aj keď sa o to snažil, pričom poškodená N. O. sa

obžalovaného v dôsledku jeho správania k nej bála a prežívala ho ako hrubé a bezcitné, vnímala ho ako psychické a fyzické utrpenie.

Za to mu uložil podľa § 200 ods. 2 Tr. zák., v spojení s § 37 písm. h), písm. m) 38 ods. 5 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere

Tr. zák. a § 11 rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Uvedený rozsudok ihneď po jeho vyhlásení odvolaním proti „všetkým“ výrokom napadol obžalovaný. V jeho písomných dôvodoch prostredníctvom obhajkyne popieral spáchanie skutku a naplnenie znakov žalovaných zločinov. Uviedol, že ako sa stal nezamestnaným, chodil na pracovisko poškodenej. Len tam vyesedával, neobťažoval ju. Rozprával sa so zákazníkmi, potom odišiel domov alebo si hľadať prácu. Keď zamestnávateľka vozila poškodenú autom pri lodenici, po predchádzajúcom telefonáte alebo videochate ju čakal so psom, chodil s ňou nakupovať. Popiera, že by do poškodenej strkal, trhal ňou, hádzal na posteľ, hrozil jej bitkou, vychvaľoval sa, ako v minulosti zbil manželku, urážal ju, vulgárne jej nadával, vyčítal správanie k iným mužom, že ho s nimi podvádzala, zamykal dvere bytu a zobral jej kľúče, aby nemohla odísť. Poukazoval na výpoveď svedkyne K. T., ktorá uviedla, že v bufete nič zlé nerobil, nebol agresívny, neotravoval, ani ho nevidela a nepočula agresívneho, výbušného, žiadne vyhrážky. Poškodená bola pripravená podať trestné oznámenie na neho, ako uviedla „navždy sa ho takto zbaviť“. Jediným dôkazom fyzického násillia je lekárska správa z 10.05.2022 predložená poškodenou po podaní trestného oznámenia, avšak poškodená na druhej strane uvádza, že obžalovaný sa voči nej nedopustil fyzického útoku a pri výsluchu dňa 19.07.2022 uviedla dvakrát, že k žiadnemu fyzickému útoku na jej osobu z jeho strany nikdy nedošlo. Pokiaľ ide o dôvod zo žiarlivosti, kedy prichádzal poškodenej v ústrety k lodenici, aby ju sprevádzal, toto nenaplnia zákonné znaky zločinu podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zák. U poškodenej nebol znalkyňou zistený syndróm týranej osoby a jej výpoveď nesie známky nevierohodnosti. Okrem výpovede poškodenej nebolo preukázané žiadnym iným dôkazom, že by sa dopustil zločinu sexuálneho násillia a je otázne, či v tejto časti je výpoveď poškodenej pravdivá. Poškodená dňa 10.05.2022 vypovedala, že sa pokúšal o orálny sex každé 2-3 dni. Dňa 19.07.2022 toto poprela s tým, že pôvodne vypovedala, pretože sa ho chcela zbaviť. Opakovane uviedla, že k pokusu o orálne uspokojenie nedošlo, ani riadny sexuálny styk nemávali často. Dňa 22.09.2022 vypovedala, že sa pokúšal o orálny styk 3x v mesiaci a riadny styk bol dobrovoľný.

Ďalej poukazoval na výpoveď W. J. - bývalej družky, podľa ktorej sa správal veľmi slušne. O prvý sexuálny styk sa pokúsil po vyše roku spolužitia, neúspešne, mal problémy s erekciou. Vytýkal súdu I. stupňa, že sa dostatočne nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Prihliadal predovšetkým na výpoveď poškodenej bez toho, aby sa vysporiadal s jej zmenenými výpoveďami s dostatočným odôvodnením, prečo neprihliadol na výpoveď svedkyne W. J., K. T., K.. W. W. a ostatných svedkov, ktorí sa k nemu pozitívne vyjadrovali a ani na záver znaleckého posudku o tom, že všeobecná vierohodnosť poškodenej je ľahko znížená a špecifická vierohodnosť nesie známky nevierohodnej výpovede, že sú u nej prítomné známky konfabulácie, teda má tendenciu vyplňať si medzery v pamäti neskutočnými, vymyslenými obrazmi a predstavami.

Z vykonaného prepisu telefonických hovorov medzi ním a poškodenou nevyplynulo, že by sa priznal ku skutku ako ho uvádzala poškodená. Táto vedela, že telefonáty sa nahrávajú, uvedené vyrozprávanie sa o tom, čoho sa mal obžalovaný dopustiť, mohlo byť jej zámerom. On len hovoril, že už to robiť nebude, ale nie je jasné, čo mal na mysli. V nahrávke č. 25 uviedol, že si na neho vymyslela také veci...nedopovedal, avšak nezvyšoval na ňu hlas ale plakal, pekne ju oslovoval, obaja si povedali, že sa ľúbia. S poukazom na výpovede svedkov je nepravdepodobné, aby sa k poškodenej správal ako to uvádzala v trestnom oznámení a prvej výpovedi, preto nemožno neakceptovať znalecký posudok z odboru psychológie. Navrhol, aby ho odvolací súd podľa zásady v pochybnostiach v prospech podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodil spod obžaloby, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je stíhaný.

Obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že podľa Trestného zákona pri týraní sa musí jednať o blízku osobu, avšak poškodená nebola jeho žena ani družka. Bola jeho kamarátka, s ktorou mal občas sex. Odkedy bývala u neho, začali hádky. Nevedel, že keď je niekto k niekým kamarát, je to blízka osoba. Poukázal i na znalecký posudok psychologičky, ktorá poškodenú opísala a konštatovala, že jej výpoveď nesie známky nevierohodnej výpovede. Bolo porušené právo na jeho obhajobu, pretože bolo odmietnuté pribratie znalca psychológa podľa § 146 Tr. por., keď o záveroch znalkyne PhDr. Katonovej boli pochybnosti a malo byť vykonané nové znalecké dokazovanie. Nemohlo sa jednať o

pokus znásilnenia ako vypovedala poškodená, k orálnemu styku nedošlo, pretože ho zo seba zhodila. Má zdravotné problémy (a vôbec mu nestojí). Poškodená si to na neho vymyslela, chcela sa ho zbaviť, lebo bol veľmi žiarlivý, čo vyplýva z výpovedí všetkých svedkov a znaleckého posudku. K zraneniam došlo tým, že poškodená spadla na bicykli. Žiadal o spravodlivé rozhodnutie. Nevie, za čo dostal trest 11 rokov, nikoho nezabil, nie je to primerané. Okrem poškodenej neboli žiadne priame dôkazy. Záverom uviedol, že má 52 rokov a už nikdy neuvidí svoju rodinu.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obžalovaný zotrval na podanom odvolaní. Uviedol, že sa nedopustil žiadneho sexuálneho násillia. Poškodená sa ho chcela zbaviť, vyhodila ho z bytu, mali dva kľúče. Ruku na ňu nepoložil. Navrhol rozhodnúť v zmysle konečného návrhu predneseného obhajkyňou.

Obhajkyňa obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu trvala na dôvodoch podaného odvolania. Uviedla, že obžalovaný nepopiera určitú formu správania sa, ktoré boli preukázané, napr. svedkyne K. T., avšak tieto podoby správania sa - sprevádzanie, nakupovanie, kedy príde domov, spoločné prechádzky so psom aj žiarlivostné scény, čakanie v zamestnaní, nenapĺňajú skutkovú podstatu trestného činu. Ďalšie formy správania sa obsiahnuté v obžalobe a rozsudku neboli preukázané, vychádzajú len z výpovede poškodenej, túto časť je treba chápať k ustanoveniu § 208 ods. 1 Tr. zák. Obžalovaný požiadal poškodenú, s čím ona súhlasila, a po ich súkromnom akte prišiel obžalovaný o prácu a až v tej druhej časti spoluzitia začala poškodená poukazovať na pre ňu nevyhovujúce formy správania sa obžalovaného, čo sa týka sexuálneho násillia. K uvedenému skutku okrem výpovede poškodenej neexistujú žiadne priame a nepriame dôkazy v podobe výpovede svedkov alebo lekárskeho správ a práve z pohľadu na takúto dôkaznú situáciu nebolo jednoznačne preukázané spáchanie skutku, aj s ohľadom na dôkaz svedkyne W. J. - bývalej družky obžalovaného, ktorá vypovedala o dvojročnom spoluzití s obžalovaným bezprostredne predchádzajúcom s poškodenou, kde uvádzala, že obžalovaný ani nebol schopný riadneho sexuálneho kontaktu z dôvodu, že mal problémy s erekciou, čo na základe tlaku zo strany tejto svedkyne začal riešiť. Poukázala na výpoveď poškodenej, ktorá pri opise jej sexuálneho života s obžalovaným uvádzala, že ten bol iba sporadický, avšak z jej strany dobrovoľný. Navrhla, aby odvolací súd obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že odvolaním napadnutý rozsudok je zákonný a vecne správny. Súd I. stupňa sa riadne vysporiadal so všetkými ostatnými okolnosťami vyplývajúcimi z vykonaného dokazovania. Podané odvolanie považoval za neopodstatnené a čo sa týka tvrdení obžalovaného v odvolaní, obžalovaný poukazuje na to, že skutok je právne kvalifikovaný ako zločin sexuálneho násillia v štádiu pokusu, domnieva sa, že údajné problémy obžalovaného s erekciou vo vzťahu k tomuto skutku sú irelevantné. Navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Poškodená N. O. sa na verejné zasadnutie odvolacieho súdu nedostavila. Z tohto dôvodu bolo verejné zasadnutie vykonané v jej neprítomnosti.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por., orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por., orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným, nezistiac dôvody na postup v zmysle § 316 ods. 1, 3 Tr. por., preskúmal podľa § 317 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Neopomenul skúmať, či vec neobsahuje chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., za rešpektovania zásady zákazu „reformatio in peius“, pretože odvolanie

v neprospech obžalovaného prokurátor nepodal. Daným postupom odvolací súd zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

Odvolací súd postupom podľa citovaného ustanovenia zistil, že v konaní predchádzajúcom napadnutému rozsudku

- nedošlo k procesným chybám konania charakteru porušenia zákona v zmysle § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por., ani k chybám, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 Tr. por.,

- v konaní pred súdom I. stupňa bolo vykonané dokazovanie za rešpektovania všetkých procesných práv obžalovaného a v súlade s tými zásadami kontradiktórneho procesu, ktoré boli prebraté do Trestného poriadku,

- v odôvodnení napadnutého rozsudku súd I. stupňa uviedol dostatočné právne úvahy, ktorými sa riadil pri zistení a ustálení skutkového stavu veci, hodnotení dôkazov, právnej kvalifikácie žalovaného skutku, tiež pri úvahách o druhu a výmere trestu, špecifikácie poľahčujúcich a priťažujúcich okolností i aplikácie ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zák.

Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku, v rozsahu dôležitom pre trestné stíhanie, poukázal na obsahy vo veci vykonaných dôkazov, obhajobu obžalovaného, jeho námietky voči hodnoteniu vykonaných dôkazov, ako aj na to, ako sa s nimi vysporiadal. Z odôvodnenia rozsudku tiež možno zistiť dôvody, pre ktoré súd I. stupňa odmietol návrh prokurátorky na doplnenie dokazovania príbratím znalca z odboru psychológie. Odvolací súd na dané úvahy súdu I. stupňa ako na vecne správne a zákonné poukazuje.

Vykonané dôkazy i obhajobu obžalovaného súd I. stupňa hodnotil v súlade s kritériami vyplývajúcimi z § 2 ods. 12 Tr. por., pričom dospel k správne mu záveru, že spáchanie žalovaného skutku je obžalovanému spoľahlivo preukázané. V tomto smere podrobne poukázal na priame dôkazy - výpovede poškodenej N. O. zo dňa 10.05.2022, svedecké výpovede Q. J. - syna poškodenej, ktorý potvrdil, že obžalovaný bol poškodenej neustále v päťách a nemohla ísť sama ani do obchodu z dôvodu, aby nešla za chlapmi. Tiež mal vedomosť o tom, že obžalovaný poškodenú zbil a pokúsil sa na nej o násilný orálny styk. I svedkyňa K. T. - zamestnávateľka poškodenej potvrdila, že obžalovaný ublížil poškodenej, ktorá musela ísť z toho dôvodu k lekárovi. Videla na jej tele flaky, podliatiny na ľavom predlaktí. Podporila tvrdenia poškodenej, že obžalovaný chodil za ňou do jej zamestnania po čase už každý deň z dôvodu že žiarlil, čakával poškodenú, keď išla zo zamestnania domov. Pokiaľ nebol obžalovaný v zamestnaní poškodenej, volal jej cez videochat, čo poškodenej prekážalo.

Zo spáchania skutku obžalovaného usvedčovala i svedkyňa D. C. - dcéra poškodenej, ktorá vypovedala o tom, že obžalovaný bol žiarlivý, nepúšťal poškodenú samú a ani telefonovať s poškodenou nemohli, pretože obžalovaný do hovoru vykrikoval a strašil ich. Táto svedkyňa potvrdila, že poškodená musela telefonovať s obžalovaným cez videochat aj pokiaľ bola venčiť psa. Skutočnosť, že obžalovaný sprevádzal poškodenú aj na nákupy, potvrdil i svedok F. F. I. K. C. mal tiež vedomosť o tom, že obžalovaný poškodenú nikam nepúšťal samú.

Zavinenie obžalovaného bolo preukázané tiež nepriamymi dôkazmi, na ktoré poukázal súd I. stupňa, a to odborným vyjadrením MUDr. Gustáva Škodáčka k zraneniam poškodenej, ktoré jej spôsobil obžalovaný a znaleckým posudkom z odboru psychológie. Z ich záverov vyplývajú zistenia o tendencii k agresivite a impulzivite u obžalovaného.

S poukazom na obsahy týchto dôkazov bola obhajoba obžalovaného vyvrátená. Odvolací súd sa nestotožnil s hodnotením svedeckej výpovede K. T. obžalovaným, pretože táto jednoznačne podporuje verziu udávanú poškodenou, a to, že obžalovaný chodil za ňou do zamestnania napokon už každý deň, poškodená sa jej sťažovala i na to, že ju nepúšťal samú ani k jej rodine. Svedkyňa K. T. mala vedomosť o tom, že poškodená spadla z bicykla, čo však bolo mesiac resp. minimálne 2 týždne pred tým, ako bol obžalovaný vzatý do väzby. Uvedené teda nasvedčuje tomu, že zranenia zistené u poškodenej nevznikli pádom z bicykla ale násilím zo strany obžalovaného, čo nepriamo potvrdzujú závery znalca MUDr. Gustáva Škodáčka a obsah lekárskej správy.

Pokiaľ ide o námietky týkajúce sa zmeny výpovede poškodenej zo dňa 19.07.2022 oproti jej spontánnej výpovedi zo dňa 10.05.2022, už zo samotnej výpovede poškodenej možno jednoznačne vyvodit', že dôvodom zmeny jej postoja v prospech obžalovaného bola žiadosť adresovaná smerom k obžalovanému - len aby jej už nevyvolával a nepísal listy.

Súčasne odvolací súd pripomína, že poškodená sa sama dostavila na hlavné pojednávanie na súd I. stupňa dňa 29.03.2023, kde potvrdila svoju prvotnú výpoveď z prípravného konania vyjadrením, že „všetko, čo vypovedala, z čoho ho obviňovala, je pravda“. Tiež potvrdila, že obžalovaný jej viackrát telefonoval a písal jej listy so žiadosťou, aby „stiahla“ trestné oznámenie. Uvedené je preukázané prepismi telefonických hovorov, ktorými obžalovaný opakovane kontaktoval poškodenú z výkonu väzby sám, ale aj prostredníctvom iného väzňa. Žiadal, aby poškodená išla k vyšetrovateľovi, advokátovi a tým ju nabádal k zmene svedeckej výpovede v jeho prospech. V danom smere boli preto právne úvahy súdu I. stupňa, ktorými hodnotil výpoveď poškodenej, správne, založené na logickom úsudku, v kontexte s udalosťami, ktoré zmenám výpovedí zo strany poškodenej predchádzali.

Výpoveď poškodenej je potrebné hodnotiť aj z pohľadu jej statusu v zmysle zákona o obetiach trestných činov č. 274/2017 Z.z., na základe ktorého s poškodenou boli vykonávané procesné úkony ako s obzvlášť zraniteľnou obeťou, pretože je obeťou trestného činu domáceho násillia, t.j. trestného činu spáchaného násillím alebo hrozbou násillia, ktorého páchatelom je jej príbuzný - druh, s ktorým obeť žila v spoločnej domácnosti a ktorý konal spôsobom uvedeným vo výroku o vine napadnutého rozsudku, navyše na poškodenú opakovane vplýval, aby zmenila výpoveď v jeho prospech.

Medzi základné práva obetí trestných činov patria právo na rešpekt, ohľaduplný a profesionálny prístup bez akejkoľvek diskriminácie, právo na informácie, odbornú pomoc, ochranu pred druhotnou alebo opakovanou ujmu, právo na odškodnenie. Obžalovaný opakovaným kontaktovaním poškodenej formou listov a telefonickou konverzáciou do týchto jej práv hrubo zasahoval.

Odvolací súd sa nestotožnil s argumentáciou obžalovaného v tom smere, že žiarlivostné konanie nenaplnia znaky žalovaného zločinu podľa § 208 ods. 1 Tr. zák., keďže žiarlivosť (aby poškodená nechodila za chlapmi), bola motívom, ktoré ho viedlo ku konaniu ustálenému súdom I. stupňa vo výroku o vine napadnutého rozsudku.

Vo vzťahu k trestnému činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Tr. zák. odvolací súd uvádza, že jeho objektom je ochrana kategórie osôb uvedených v odseku 1 pred domácim násillím. Týraním sa rozumie zlé zaobchádzanie s blízkou osobou, ktorej páchatel prejavuje hrubší stupeň necitlivosti a bezohľadnosti. Vyznačuje sa určitou trvalosťou, prípadne sústavnosťou a alebo opakovanými útokmi, ktoré takáto osoba vzhľadom na jeho hrubú bezohľadnosť alebo bolestivosť považuje za ťažké príkorie.

Objektom trestného činu sexuálneho násillia je právo človeka slobodne rozhodovať o svojom sexuálnom živote. Donútením k orálnemu styku sa rozumie prekonanie vážne mieneného odporu poškodenej. V danom prípade bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu daného trestného činu v úmysle donútiť poškodenú k orálnemu styku a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe - družke, pričom k dokonaniu činu nedošlo.

K námietkam odvolateľa ohľadne znalkyňou nezisteného syndrómu týranej osoby u poškodenej je potrebné uviesť, že pre naplnenie základnej skutkovej podstaty trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby sa vyžaduje spôsobenie fyzického alebo psychického utrpenia niektorým zo spôsobov predpokladaných pod písmenami a) až e) Tr. zák. § 208 ods. 1 Tr. zák.

V danom prípade vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný sa voči poškodenej v žalovanom období dopustil práve takého protiprávneho konania, ktoré predpokladá ustanovenie § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zák., pretože sa voči blízkej osobe - svojej družke - poškodenej, s ktorou žil v spoločnej domácnosti, navštevovali sa i s ich príbuznými - deťmi či súrodencami, spôsobil fyzické utrpenie a psychické utrpenie a to viacerými formami - kopaním, údermi, ponižovaním, pohľadovým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrázaním, vyvolávaním strachu a stresu, čo ohrozovalo jej fyzické a psychické zdravie.

Poškodená vypovedala, že uvedené konanie zo strany obžalovaného bolo pre ňu ponižujúce, tlačilo na ňu, sťahovalo ju, pretože jej nedovolil normálne žiť, navyše sa voči nej dopustil opakovane sexuálneho násillia. Žiarlivostné scény z jeho strany mali dôsledky v hádkach, tieto trvali niekedy aj celú noc. Sklony k násillnému konaniu zo strany obžalovaného vyplývajú zo záverov znalkyne z odboru psychológia. Z týchto dôvodov sa preto odvolací súd stotožnil s hodnotením súdu I. stupňa ohľadne znaleckých záverov z odboru psychológie týkajúcich sa poškodenej.

Z hľadiska právnej kvalifikácie je v danom prípade bez právneho významu skutočnosť, ak u poškodenej nie je znalecky zistený syndróm týranej osoby, pretože základná skutková podstata trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 Tr. zák. nevyžaduje, aby páchatel spôsobil následok spočívajúci v syndróme týranej osoby, ktorý nie je znakom základnej skutkovej podstaty tohto trestného činu.

Ani podľa názoru odvolacieho súdu skutočnosti, o ktorých vypovedala svedkyňa W. J. - bývalá družka obžalovaného, nemajú žiaden súvis so skutkom, pre ktorý bola podaná obžaloba, pričom daná svedkyňa nežila v inkriminovanom období v spoločnej domácnosti s obžalovaným a poškodenou.

Odvolacie námietky obžalovaného neboli dôvodné, pričom v prevažnej miere sú len opakovaním jeho obhajoby pred súdom I. stupňa, s ktorou sa tento náležite, logicky a správne vysporiadal. Odvolací súd poukazuje na horeuvedené dôkazy a dodáva k nim, že boli v zhode s podstatnými okolnosťami, o ktorých poškodená vypovedala v prípravnom konaní po začatí trestného stíhania. Zároveň sa odvolací súd nestotožnil s dôvodmi odvolania obžalovaného v tom, že jeho vina je založená len alebo takmer výlučne na svedeckej výpovedi poškodenej, kde poukazuje na správne a zákonné úvahy súdu I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku i jeho správny záver o tom, že obžalovaný žalovanými skutkami naplnil všetky formálne znaky skutkových podstát žalovaných trestných činov.

Odvolací súd nezistil ani porušenie práv obžalovaného v konaní prechádzajúcom napadnutému rozsudku tak, ako sú upravené v § 34 Tr. por., vrátane práva na obhajobu i zásad kontradiktórneho trestného konania, ktoré je založené na zásade rovnosti strán v konaní pred súdom.

Súd I. stupňa pri úvahách o druhu a výmere trestu správne postupoval podľa § 34 ods. 1 - 4 Tr. zák., keď dostatočne prihliadol na vyššie uvedené kritériá. Správne u obžalovaného nezistil žiadnu z poľahčujúcich okolností vymenovaných v § 36 Tr. zák. a súčasne zistil dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák., teda že obžalovaný spáchal viac trestných činov a bol už za trestný čin odsúdený. Splnené boli i zákonné podmienky pre ukladanie trestu za aplikácie ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zák. z dôvodov, ktoré súd I. stupňa uviedol na strane 10 napadnutého rozsudku.

Trest odňatia slobody uložený obžalovanému na samej spodnej hranici upravenej sadzby nie je možné v žiadnom prípade považovať za neprimerane prísny, neadekvátny k miere závažnosti protiprávneho konania a ani za nespravodlivý. Niet pochýb o tom, že v osobe obžalovaného ide o páchatel'a so sklonmi k páchaniu násilnej trestnej činnosti voči svojim partnerkám.

Súd I. stupňa obžalovaného správne zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák., pretože v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Takto uložený trest aj podľa názoru odvolacieho súdu zodpovedá všetkým okolnostiam prípadu, osobe páchatel'a, dobe od spáchania trestného činu i dobe, po ktorú sa viedlo trestné stíhanie. Zároveň je primeraný a schopný splniť funkciu ochrany spoločnosti i prevencie (individuálnej i generálnej) a vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Odvolací súd nezistiac žiadne dôvody na zmenu napadnutého rozsudku v rozsahu podaného odvolania ani dôvodov podľa § 371 Tr. por., odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol podľa § 319 Tr. por. Výrok tohto uznesenia bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.